

<i>preek</i>	3 april 2026 (Goede vrijdag)
<i>thema</i>	Deze vrijdag is een goede vrijdag
<i>tekst</i>	Johannes 19:28-30
liturgie:	
<i>begroeting</i>	Breng dank aan de Eeuwige (Opwekking 331)
<i>kindermoment</i>	
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>gebed</i>	Langs de Via Dolorosa verdrongen zich de mensen in de straat (Hemelhoog 203)
<i>lezen Johannes 19:16b-30 BGT</i>	
<i>preek</i>	
<i>doven van de paaskaars</i>	Glorie zij U, Christus, U leed onze nood (Liedboek 574)
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>avondmaalsviering</i>	Kinderlied: Als ik m'n ogen sluit en denk aan Golgotha (Opwekking Kids 85) Christus, die voor ons het leven hebt bevochten op de dood (Poëzie om te zingen 42:1) Luisterlied: U nodigt mij aan tafel, om dicht bij U te zijn (Opwekking 737; https://www.youtube.com/watch?v=fFup6ls6pml) Looft de Here, alle gij volken (in canon; Opwekking 54, naar Psalm 117)
<i>zegen</i>	Zie hoe Jezus lijdt voor mij (Opwekking 706)

Deze vrijdag heet 'goede vrijdag'. Waarom eigenlijk?

Laten we eens kijken wat Johannes daarvan zegt.

Johannes is één van de eersten die leerling van Jezus wordt. Direct vanaf het moment dat Jezus aan het werk gaat, is Johannes erbij: volgt hij Jezus, hoort hij wat Jezus zegt, ziet hij wat Jezus doet.

Hij noemt in zijn evangelie nooit zijn eigen naam. Hij duidt zichzelf meestal aan als "de leerling van wie Jezus veel houdt". Er is duidelijk een hele hechte band tussen Jezus en Johannes.

Wat moet het verschrikkelijk zijn geweest voor Johannes, om Jezus te zien eindigen aan het kruis. Maar over zijn emoties lees je niets. Johannes laat het bij een beschrijving van de feiten.

De avond voor de kruisiging is Jezus in contact met zijn Vader.

Jezus bidt. En Johannes mag (samen met de andere leerlingen van Jezus) horen wat Jezus zegt. Het is een lang gebed dat gaat over Jezus zelf, over zijn leerlingen en ook over ons.

In dat gebed zegt Jezus: "Vader, het werk waarvoor u mij gestuurd hebt, heb ik gedaan en afgemaakt. Zo heb ik u op aarde alle eer gegeven. Geef mij nu de hoogste macht en eer bij u in de hemel. Dezelfde macht en eer als toen ik bij u was voor het begin van de wereld." (Johannes 17:4-5 BGT)

Kort daarna wordt Jezus gevangengenomen.

Hij wil niet dat zijn leerlingen Hem gaan verdedigen. Op zijn verzoek worden ze met rust gelaten. Alleen Jezus wordt opgepakt. Hij laat zich boeien. Hij laat zich meenemen, alleen.

Hij wordt allereerst naar het grote huis van de hogepriester gebracht. Als Johannes

dat vertelt, dan herinnert hij er aan wat de hogepriester een paar dagen eerder gezegd had (toen Lazarus door Jezus uit zijn graf was geroepen). De hogepriester had toen gezegd: 'Jezus moet sterven! Dat zal een hele opluchting zijn want Jezus is een gevaar voor de staatsveiligheid. Als Jezus sterft dan is het hele volk gered!' (Johannes 18:14 en 11:50-52)

Bij het grote huis van de hogepriester volgt een lange nacht van ondervraging en mishandeling.

Vroeg in de morgen staat Jezus voor Pilatus.

Pilatus probeert te begrijpen wat voor figuur die Jezus toch is. Het lijkt erop dat Jezus koning is: de koning van de Joden. Maar dan is Hij wel een bijzondere koning. Want zijn dienaren hebben niet voor Hem gevochten toen Hij opgepakt werd. *Is* Hij eigenlijk wel een koning? Jezus geeft als antwoord dat Hij geen *aardse* koning is maar dat zijn koninkrijk zich ergens anders bevindt. Hij is dus *koning*. Dat wel. Alleen: hoe dan? en waar dan? Hoe houdt Hij zijn onderdanen onder de duim? En hoe verdedigt Hij zijn macht? En waar bevindt zich zijn koninkrijk? Jezus legt het uit maar Pilatus snapt er geen laars van.

Pilatus weet zich geen raad met Jezus.

Hij laat toe dat Jezus door zijn soldaten 'passend' wordt aangekleed: een kroon op z'n hoofd (maar dan van doorntakken); een rode mantel om (zoals dat past bij een koning). Pilatus laat toe dat zijn soldaten nog verder de spot drijven met Jezus: ze groeten Hem 'eerbiedig' als koning van de Joden.

Maar daarna moet het klaar wezen met deze schertsfiguur. Pilatus weet zeker dat Jezus onschuldig is. Hij wil Jezus daarom vrijlaten maar dat doet hij niet omdat hij zijn eigen positie wil redden.

Hij benoemt Jezus tot koning.

Dat is zijn vonnis, een vonnis dat hij uitspreekt terwijl hij op de rechterstoel zit. En dat wordt de officiële reden dat Jezus moet sterven. Hij is de koning van de Joden.

Dat zie je terug in het vervolg.

Ze hangen Hem een bordje om de nek waarop de reden voor zijn executie staat: "de koning van de Joden". Met dat bordje om zijn nek moet Jezus door de nauwe straatjes van Jeruzalem lopen om opgehangen te worden aan de paal die klaarstaat op de heuvel Golgota.

Buiten de poort wordt Jezus gekruisigd. Ze hangen *Hem* in het midden. Eén man hangt rechts van Hem en één man hangt links van Hem; die twee vormen samen een soort van erewacht voor de koning van de Joden.

Het bordje dat Jezus om zijn nek had, wordt boven zijn hoofd vastgemaakt aan het kruis. Iedereen kan daarop lezen wat de reden is van zijn executie: Hij is de koning van de Joden.

Jezus is duidelijk geen zielig slachtoffer.

Terwijl Hij aan het kruis hangt, ziet Hij zijn moeder staan. Hij beseft dat Hij als oudste zoon een speciale taak heeft tegenover haar. Hij vertrouwt haar toe aan de zorg van de leerling van wie Hij houdt (en dat is Johannes die dit zelf vertelt).

Hij had een taak te volbrengen.

Zijn Vader had Hem met een duidelijke opdracht naar de aarde laten gaan. Het ging erom dat Hij de wereld zou redden (Johannes 3:17): dat Hij genade zou brengen, dat Hij barmhartig zou zijn, dat Hij vrede zou bewerken.

Hij weet dat het gelukt is.

Dat had Hij de avond *voor* zijn kruisiging al gezegd. In zijn contact met zijn Vader had Hij toen gezegd: 'Alles wat ik moest doen, heb ik gedaan'.

Nu (aan het kruis) herhaalt Hij dat.

Hij weet wat zijn taak was.

Hij weet hoe Jesaja dat had beschreven (in Jesaja 53):

Hij heeft onze ziektes en onze pijn gedragen.

Hij is mishandeld voor onze fouten,

hij is gedood voor onze zonden.

Hij moest onze schuld dragen.

Omdat hij gestraft werd, hebben wij nu vrede.

Omdat hij geslagen is, zijn wij genezen.

Dat was zijn taak en Hij weet dat zijn taak erop zit.

Hij weet dat Hij alles heeft waargemaakt wat daarover was voorzien door Jesaja en door vele andere profeten. Wat een genade! Het is allemaal gelukt. Waar hebben we het aan verdiend! Het is helemaal klaar. Wij mogen hieruit leven!

Dat maakt deze vrijdag tot een goede vrijdag.

Jezus heeft nog één ding te doen.

Hij zegt eerst dat Hij dorst heeft; (en daaraan kun je merken dat Jezus niet nonchalant hangt te hangen aan het kruis, dat Hij niet iets heeft van: 'Ik hang hier wel maar het doet me niks'; Hij *lijdt*; Hij lijdt *vreselijk*; Hij wordt gekweld door een afschuwelijke dorst). Als Hij wat gedronken heeft gebruikt Hij zijn laatste kracht voor het laatste wat Hij als mens hier op aarde te doen heeft.

Hij zegt luid en duidelijk: 'Mijn werk is klaar'.

Daar is Hij dankbaar voor. Hij spreekt die dankbaarheid uit tegenover zijn Vader, als een soort van jubelroep. Hij weet dat Hij nog veel te doen heeft als Hij teruggaat naar zijn Vader. Maar de basis voor dat vervolg is gelegd. Zijn taak als mens zit er op. Wat dat betreft is alles klaar. Dat verklaart Hij, krachtig; iedereen mag het horen.

En dan geeft Hij de geest.

Laten we bidden.

Wij danken U dat niemand het leven van Jezus kon afpakken.

Wij danken U dat Hij de macht had om zelf zijn leven te geven.

Wij danken U dat dit niet het einde was.

Wij danken U dat Jezus de macht had om zijn leven weer terug te halen.

Wij danken U voor Jezus: onze goede herder (Johannes 10).

Glorie zij U, Christus! (Liedboek 574)

Amen!